

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย จังหวัดร้อยเอ็ด

FACTORS ASSOCIATED WITH PARENTAL PARTICIPATION IN USING DIGITAL MEDIA AMONG PRESCHOOL CHILDREN

เอี่ยมพร สุ่มมัตย์¹, สัจจวรรณท์ พวงศรีเคน^{1*}, ปาริชาติ อาษาธง¹,

วาริรัตน์ วรรณโพธิ์¹, รักษ์สุดา ชูศรีทอง¹

Ueamporn Summart¹, Satchawan Phuangsrilen^{1*}, Parichart Arsarthong¹,

Wareerat Wannapoe¹, Ruksuda Choosrithong¹

Received: October 24, 2025

Revised: November 21, 2025

Accepted: December 13, 2025

บทคัดย่อ

การใช้สื่อดิจิทัลไม่เหมาะสมส่งผลกระทบต่อทางด้านร่างกาย จิตใจ และพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันผลกระทบดังกล่าว การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย จังหวัดร้อยเอ็ด การศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวางในผู้ปกครองเด็กปฐมวัย 236 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ในช่วงมีนาคม ถึง พฤษภาคม 2564 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยลอจิสติกในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 83.05 มีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัล ปานกลาง-มาก ร้อยละ 47.46 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เพศ (OR = 2.94, 95% CI: 1.38-2.67, p-value = 0.005) อายุ ลดลงทุกๆ 1 ปี (OR = 1.07, 95% CI: 1.05-1.09, p-value = 0.024) และระดับการศึกษา โดยเมื่อใช้การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นกลุ่มอ้างอิง พบว่า มัธยมศึกษา (OR = 0.66, 95% CI: 0.32-1.33, p-value = 0.148) และ การศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป (OR = 2.55, 95% CI: 1.08-5.99, p-value = 0.032)

ปัจจัยที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการใช้งานสื่อดิจิทัลของผู้ปกครอง เด็กปฐมวัยเพื่อให้เกิดการใช้สื่อดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมในกลุ่มเด็กปฐมวัย

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, สื่อดิจิทัล, เด็กปฐมวัย, ผู้ปกครอง, การติดสื่อดิจิทัล

¹ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

Faculty of Nursing, Roi-Et Rajabhat University

*Corresponding author E-mail: satjawan2662@gmail.com

Abstract

Inappropriate usage of digital media will impact the physical and psychological conditions, and development of preschool children. Hence, parents need to intensively participate the use of digital media to overcome the impact of these media. This study aimed to evaluate parental participation and factors associated with parental participation in using digital media among preschool children in Roi-Et province. This analytical cross-sectional study enrolled 236 preschool parents using multi-stage simple random samplings. Data were collected using self-administration questionnaires from March till May 2021. Data were analyzed using descriptive statistics, and binary logistic regression was employed to identify factors associated with parental participation in using digital media.

The results showed that most of participants (83.05%) were female, and 47.46% of them reported experiencing a moderate to high level of parental participation in using digital media. Factors significantly associated with parenteral participation were female gender (OR = 2.94, 95% CI: 1.38-2.67, p-value = 0.005), age decrease every 1 year (OR = 1.07, 95% CI: 1.05-1.09, p-value = 0.024), and educational secondary (OR = 0.66, 95% CI: 0.32-1.33, p-value = 0.148), bachelor's degree and above (OR = 2.55, 95% CI: 1.08-5.99, p-value = 0.032)], respectively.

These factors existing from this study can be beneficial in promoting information on the use of digital media among parents of preschool children, fostering appropriate online media use among preschool children

Keywords: Participation, digital media, preschool children, parent, digital addiction

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่า ผู้คนในยุคนี้ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ถ้าขาดเทคโนโลยี รวมถึงสื่อเทคโนโลยีถือเป็นสื่อยุคใหม่ที่ถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นแหล่งความรู้ ข้อมูลข่าวสารที่ไร้ขีดจำกัด ทำให้ผู้เรียนรู้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก รวดเร็ว สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดเวลา ทั้งในรูปของคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และโทรศัพท์ เมื่อพิจารณาแนวโน้มการใช้อินเทอร์เน็ตของประชาชน ระหว่างไตรมาส 1 ปี 2567 กับ ไตรมาส 1 ปี 2568 พบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 89.5 เป็นร้อยละ 90.9 และแนวโน้มการใช้อินเทอร์เน็ตของประชาชน ระหว่างไตรมาส 4 ปี 2567 กับ ไตรมาส 1 ปี 2568 พบว่า คงที่อยู่ที่ร้อยละ 90.9⁽¹⁾

เด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี หรือก่อนวัยเรียน เป็นช่วงที่สมองมีการพัฒนาการทำหน้าที่อย่างมาก จึงเป็นเวลาสำคัญที่เด็กควรได้รับการพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา สติปัญญา และทักษะทางอารมณ์⁽²⁻³⁾ มีการศึกษาพฤติกรรมการรับสื่อดิจิทัลประเภทต่างๆ ในวัยทารกที่แสดงให้เห็นถึงผลเสียต่อพัฒนาการของเด็ก โดยเฉพาะพัฒนาการด้านสติปัญญาและด้านการใช้ภาษาและการเข้าใจภาษา รองลงมา คือ ด้านการเคลื่อนไหว และด้านการช่วยเหลือตนเอง และสังคม⁽⁴⁻⁶⁾ รวมทั้งพบว่า ทารกและเด็กเล็กที่ใช้แท็บเล็ตมากเกินกว่า 2 ชั่วโมงต่อวัน จะส่งผลเสียต่อการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก และทำให้ประสิทธิภาพของนิ้วมือในการเขียนหนังสือนั้นลดลง⁽⁷⁾ ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย จึงมีการแนะนำการใช้สื่ออย่างเหมาะสม โดยเด็กอายุน้อยกว่า 2 ปี ไม่ให้ใช้งานสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านจอ ขณะที่เด็กอายุ 2-5 ปี ใช้ได้ไม่เกินวันละ 1-2 ชั่วโมง ผู้ปกครองควรรับชมสื่อไปพร้อมกับเด็ก หลีกเลี่ยงการใช้งานขณะรับประทานอาหารและใช้งาน 1 ชั่วโมงก่อนเข้านอน อีกทั้งผู้ปกครองควรมีทัศนคติที่ถูกต้องในการใช้สื่อ⁽⁸⁾ ข้อมูลข้างต้น เป็นเพียงตัวอย่างผลกระทบจากการใช้สื่อดิจิทัลในเด็กที่เห็นเป็นรูปธรรม แต่ยังมีอีกหลายปัญหาหรือหลายทักษะที่ขาดหายไปจากเด็ก และกลายเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ ไม่เหมาะสมของเด็ก ดังนั้น การป้องกันย่อมดีกว่าตามแก้ไขปัญหาและเป็นสิ่งที่ต้องร่วมมือกันทั้งผู้ปกครอง ครูที่โรงเรียน และพยาบาลที่ให้การดูแลเด็กและครอบครัว รวมถึงเจ้าหน้าที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก⁽⁶⁾

ผู้ดูแลเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด เป็นส่วนสำคัญทำให้เด็กเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการดำเนินชีวิต เด็กจะเจริญเติบโตได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้ดูแล ถึงแม้เด็กจะเข้าโรงเรียนแล้วก็ตาม แต่บ้านก็ยังเป็นสิ่งแวดล้อมสำคัญที่มีอิทธิพลยังต่อเด็ก ดังนั้น บทบาทสำคัญ ของสถาบันครอบครัวเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล Parsons (1977)⁽⁹⁾ ระบุว่า พ่อแม่มีบทบาทสำคัญในการให้ลูกได้เรียนรู้ ใช้งาน เข้าใจ และคิดอย่างสร้างสรรค์ ด้วยการดูแล

การใช้สื่อดิจิทัลปลูกฝังให้ใช้สื่อดิจิทัลในทางสร้างสรรค์ สอนให้ใช้สื่ออย่างปลอดภัย แนะนำมารยาทในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ลูกหลานกลายเป็นพลเมืองที่ดีและใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสมในยุคดิจิทัล⁽¹⁰⁾ และจากผลการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของครอบครัวส่งผลกระทบต่อการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล อีกทั้งอายุ รายได้ การศึกษาของผู้ปกครอง และการเป็นผู้ปกครองเลี้ยงเดี่ยว ส่งผลกระทบต่อการใช้สื่อดิจิทัลในเด็ก^(7,11) และพบว่าพฤติกรรมการใช้หน้าจอของเด็กไทยวัย 0-3 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการใช้หน้าจอทั้งประเภทโทรทัศน์ แท็บเล็ต หรือสมาร์ทโฟน ได้แก่ รายได้ และสถานทีนอนของเด็ก ผลการศึกษานี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานให้ความรู้แก่สถาบันแม่และเด็ก สถาบันเลี้ยงเด็กเล็ก หรือพ่อแม่ให้รับรู้และเตรียมป้องกันไม่ให้เด็กทารก 0-3 ปี รับสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากเกินไป⁽¹²⁾

จากการคัดกรองพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัลของเด็กปฐมวัย จำนวน 236 คน พบว่า เด็กปฐมวัยมีภาวะใช้สื่อดิจิทัลในระดับคลั่งไคล้ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.64 และมีแนวโน้มติดสื่อดิจิทัล 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.64 ตามลำดับ จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบการศึกษาผลกระทบจากการใช้หน้าจอประเภทต่างๆ^(6,13-15) และการศึกษาเชิงสำรวจการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและครูปฐมวัยต่อการใช้สื่อดิจิทัลของเด็กปฐมวัย⁽¹⁶⁾ แต่ยังไม่พบการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในการใช้สื่อดิจิทัล การศึกษานี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในการใช้สื่อดิจิทัล และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ และการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้ปกครอง กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในการใช้สื่อดิจิทัลของเด็กปฐมวัยอายุ 3-6 ปี ในจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ปกครอง ผู้ดูแล ทั้งในศูนย์หรือหน่วยงานที่ดูแลเด็กปฐมวัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการป้องกันพฤติกรรมติดสื่อดิจิทัลของเด็ก อีกทั้งเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายหรือวิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในการติดสื่อดิจิทัลอย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ พฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็กต่อไป

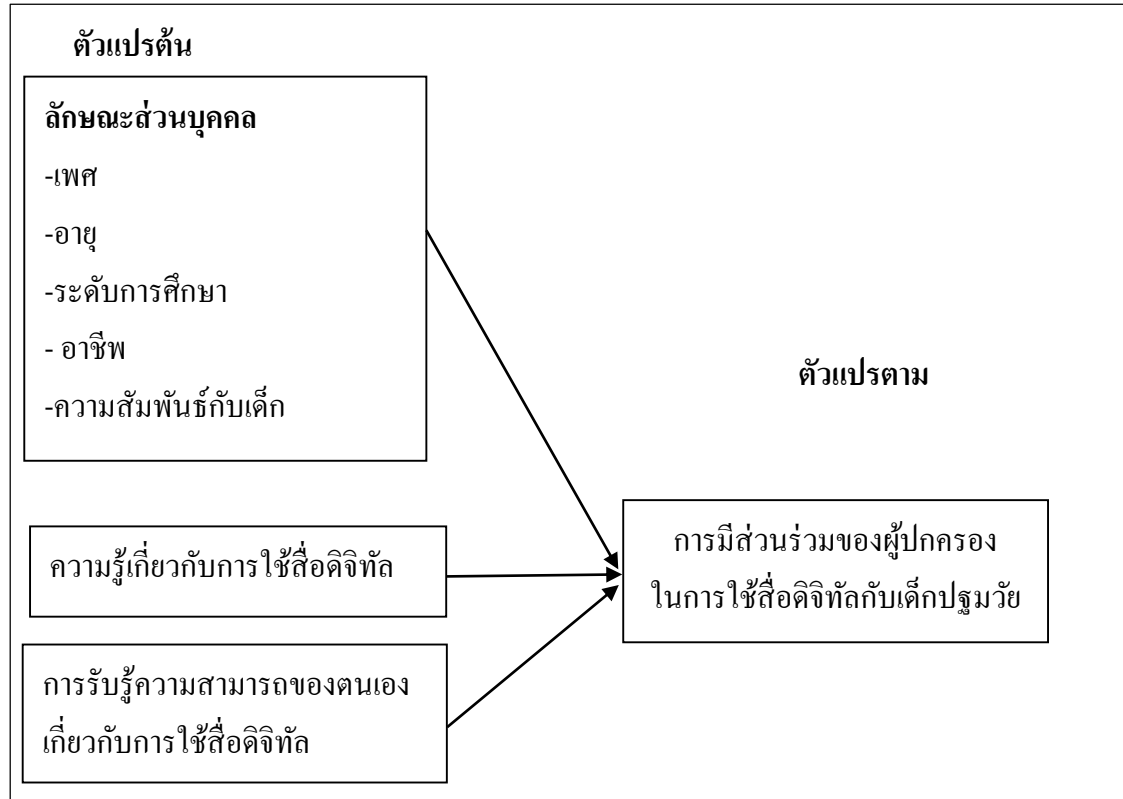
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดการวิจัยแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย การวิจัยแบบเชิงวิเคราะห์ภาคตัดขวาง โดยเก็บข้อมูลย้อนหลังครั้งนี้ โดยข้อมูลเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหาร ของเด็กปฐมวัยแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนในจังหวัดร้อยเอ็ด⁽¹⁷⁾ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามระหว่าง มีนาคม 2564 ถึง พฤษภาคม 2564

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี จำนวน 39,135 คน (ข้อมูลจากกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2563) ครูปฐมวัยผู้นำชุมชน และอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน ในจังหวัดร้อยเอ็ด

กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้อาสาสมัครได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) โดยแบ่งตามลักษณะของพื้นที่ศึกษาตามโครงสร้างทางกายภาพของจังหวัดร้อยเอ็ด แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายได้พื้นที่ทั้งหมดรวมทั้งสิ้น 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอเสลภูมิ อำเภอธวัชบุรี อำเภอเกษตรวิสัย อำเภอสุวรรณภูมิ อำเภอโพนทอง และอำเภอหนองพอก

การคำนวณตัวอย่าง จากสูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าสัดส่วน จากงานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ของผู้ปกครอง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ⁽¹⁸⁾ โดยใช้ค่า $p\text{-value} = 0.48$ ค่าความคลาดเคลื่อน $(d) = 0.1$ ค่าคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ระดับ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96 ได้จำนวน 200 คน และทำการปรับขนาดกลุ่มตัวอย่างให้เพียงพอเมื่อมีการ drop-out⁽¹⁹⁾ โดยเก็บตัวอย่างเพิ่มร้อยละ 15 โดยใช้สูตร $200/(1-0.15) = 200/0.85 = 235.29$ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 236 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ความสัมพันธ์กับเด็ก เป็นต้น

ส่วนที่ 2: เป็นแบบสอบถามความรู้จำนวน 10 ข้อ รวมคะแนนรายข้อแบ่งออกเป็น 3 ระดับ แปลความหมายโดยรวมคะแนนแล้วนำมาจัดกลุ่ม ตามหลักเกณฑ์ของ Bloom⁽²⁰⁾ ได้ดังนี้ ระดับสูง ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป (8.00-10.00 คะแนน) ระดับปานกลาง ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60-79.99 (6.00-7.99 คะแนน) ระดับต่ำได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 (1.00-5.99 คะแนน)

ส่วนที่ 3: การรับรู้ความสามารถของตนเองเกี่ยวกับการใช้สื่อดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นแบบสอบถาม มีทั้งหมด 40 ข้อ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 การรับรู้โอกาสเสี่ยงในการติดสื่อดิจิทัล จำนวน 10 ข้อ โดยมีข้อคำถามเชิงลบจำนวน 1 ข้อ ตอนที่ 2 การรับรู้ความรุนแรงในการติดสื่อดิจิทัล จำนวน 20 ข้อ และ ตอนที่ 3 การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันการติดสื่อดิจิทัล จำนวน 10 ข้อ การจัดกลุ่มโดยใช้คะแนนรวมและนำมาหาค่าเฉลี่ย การแบ่งเกณฑ์คะแนนใช้ตามเกณฑ์ของ Best⁽²¹⁾ แปลความหมาย คะแนนเป็น 3 ช่วงระดับ คือ 1) ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.67-5.00 คะแนน) 2) ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34-3.66 คะแนน) และ 3) ระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-2.33 คะแนน)

ส่วนที่ 4: การมีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย เป็นแบบสอบถาม มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ การจัดกลุ่มโดยใช้คะแนนรวมและนำมาหาค่าเฉลี่ย การแบ่งเกณฑ์คะแนนใช้ตามเกณฑ์ของ Best⁽²¹⁾ แปลความหมาย คะแนนเป็น 3 ช่วงระดับ คือ 1) ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.67-5.00 คะแนน) 2) ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34-3.66 คะแนน) และ 3) ระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-2.33คะแนน)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา ความตรงตามโครงสร้าง ความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ ความเหมาะสมด้านภาษาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ได้ค่า CVI แบบสอบถามทั้งหมด เท่ากับ 0.97

2. การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) เมื่อได้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงและมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำค่าคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค เท่ากับ 0.85 โดยในส่วนแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย ใช้ Kuder-Richardson 20 ได้ค่าความเที่ยง 0.79

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการบรรยายลักษณะส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย กรณีเป็นตัวแปรต่อเนื่องนำเสนอด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวแปรเจ้านับนำเสนอด้วย จำนวนและร้อยละ

2. ใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของตัวแปรตามคือ การมีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย ด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโลจิสติก (Multiple logistic regression) ซึ่งการวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย โดยมีขั้นตอนดังนี้ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์อย่างหยาบ (Crude analysis) เป็นการวิเคราะห์ตัวแปรที่ละคู่ (Bivariate) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับตัวแปรตามทีละคู่ โดยนำการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัลในเด็กปฐมวัย มาจัดกลุ่ม แบบ dichotomous โดยจัดการมีส่วนร่วมระดับปานกลางถึงมาก (ให้รหัสเป็น 1) และการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัลในระดับต่ำ (ให้รหัสเป็น 0) โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบของตัวแปรอื่นๆ นำเสนอค่า Crude odds ratio (OR) พร้อมช่วงเชื่อมั่น 95% (95%CI) และค่า p-value ซึ่งใช้สำหรับคัดกรองตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย โดยตัวแปรที่ถูกคัดเข้าจะมีค่า p-value < 0.25 แล้วนำเข้าโมเดลในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์หลายตัวแปร (Multivariable analysis) ใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรอิสระออกจากสมการทีละตัวแปร โดยวิธีขจัดออกทีละตัวแปร (Backward elimination method) ในขั้นต่อไปนำเสนอด้วยค่า Adjusted Odds Ratio (AOR) พร้อมช่วงเชื่อมั่น 95% (95%CI) และค่า p-value

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

โครงการวิจัยนี้ผ่านการพิจารณาและรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เลขที่ 002/2564 รับรองเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2564

ผลการวิจัย

1. ลักษณะส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่าง 236 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 83.05 อายุเฉลี่ย 43.36 (± 13.87) ปี มีระดับการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 51 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (n = 236)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	40	16.95
หญิง	196	83.05
อายุ (ปี)		
Mean (S.D.)	43.36 (13.87)	
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	82	34.75
มัธยมศึกษา	122	51.69
ปริญญาตรีขึ้นไป	32	13.56
ความสัมพันธ์กับเด็ก		
บิดา-มารดา	104	44.07
ปู่ย่า-ตายาย	106	44.92
อื่นๆ	26	11.01
อาชีพ		
เกษตรกรรวม	152	64.41
ค้าขาย	26	11.02
รับจ้าง	44	18.64
อื่นๆ	14	5.93
รายได้เฉลี่ย/เดือน (บาท)		
Median (min-max)	7500 (600-50,000)	
สถานภาพการสมรส		
คู่	154	65.25
หม้าย/หย่า/แยก	82	34.75
อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัลที่เด็กใช้		
โทรศัพท์	50	21.19
โทรศัพท์	92	38.98
แท็บเล็ตและคอมพิวเตอร์	94	39.83

2. การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการใช้สื่อดิจิทัลของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 112 คน ร้อยละ 47.46 มีการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการใช้สื่อดิจิทัลระดับปานกลางถึงมาก รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การมีส่วนร่วม ความรู้ และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้สื่อดิจิทัลของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย จังหวัดร้อยเอ็ด

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการใช้สื่อดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย		
ปานกลางถึงมาก	112	47.46
ต่ำ	124	52.54
Mean (S.D.)	32.62 (3.91)	
ระดับความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย		
ปานกลางถึงมาก	130	55.08
ต่ำ	106	44.92
Mean (S.D.)	6.41 (1.99)	
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้สื่อดิจิทัล		
ปานกลางถึงมาก	138	58.47
ต่ำ	98	41.53
Mean (S.D.)	153.76 (14.55)	

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์อย่างหยาบ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย เพศ (OR = 2.38, 95% CI: 1.17-4.82, p-value = 0.015) อายุ ลดลงทุกๆ 1 ปี (OR = 1.03, 95% CI: 1.02-1.06, p-value = 0.016) และระดับการศึกษา โดยเมื่อใช้การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นกลุ่มอ้างอิง พบว่า มัธยมศึกษา (OR = 0.96, 95% CI: 0.53-1.72, p-value < 0.001) และ การศึกษาดั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป (OR = 3.63, 95% CI: 1.70-7.75, p-value < 0.001) ตามลำดับ

เมื่อควบคุมผลกระทบของตัวแปรแทรกซ้อน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เพศ (OR = 2.94, 95% CI: 1.38-2.67, p-value = 0.005) อายุ ลดลงทุกๆ 1 ปี (OR = 1.07, 95% CI: 1.05-1.09, p-value = 0.024) และระดับการศึกษา โดยเมื่อใช้การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นกลุ่มอ้างอิง พบว่า มัธยมศึกษา (OR = 0.66, 95% CI: 0.32-1.33, p-value = 0.148)

และการศึกษาตั้งแต่ปริญาตรีขึ้นไป (OR = 2.55, 95% CI: 1.08-5.99, p-value = 0.032) ตามลำดับรายละเอียดดังแสดงใน ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์เชิงพหุปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย จังหวัดร้อยเอ็ด

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละการมีส่วนร่วมระดับมาก	Crude OR	Adjusted OR	95%CI	p-value
เพศ						0.005
หญิง	196	43.88	1	1		
ชาย	40	65.00	2.38	2.94	1.38-2.67	
อายุ ลดลงทุกๆ 1 ปี	236	-	1.03	1.07	1.05-1.09	0.024
ระดับการศึกษา						
ประถมศึกษา	82	41.46	1	1		0.032
มัธยมศึกษา	122	40.38	0.96	0.66	0.32-1.33	
ปริญญาตรีขึ้นไป	32	72.00	3.63	2.55	1.08-5.99	

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 83.05 มีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัล ปานกลาง-มาก ร้อยละ 47.46

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เพศ (OR = 2.94, 95% CI: 1.38-2.67, p-value = 0.005) อายุ ลดลงทุกๆ 1 ปี (OR = 1.07, 95% CI: 1.05-1.09, p-value = 0.024) และระดับการศึกษา เมื่อใช้การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นกลุ่มอ้างอิง มัธยมศึกษา (OR = 0.66, 95% CI: 0.32-1.33, p-value = 0.148) และการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป (OR = 2.55, 95% CI: 1.08-5.99, p-value = 0.032)

อภิปรายผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยมีส่วนร่วมขณะที่บุตรหลานใช้สื่อดิจิทัลในระดับสูง ร้อยละ 47.46 โดยมีส่วนร่วมอยู่ในระยะสายตา และคอยให้คำแนะนำเมื่อบุตรหลานต้องการสอดคล้องกับการศึกษาของ ทิพจุฑา สุภิมารส สิงคเสลิต⁽¹⁶⁾ ซึ่งกล่าวถึง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้สื่อดิจิทัล โดยระบุว่า ไม่ควรให้เด็กใช้หรืออยู่กับสื่อดิจิทัลตามลำพัง เนื่องจากการใช้สื่อดิจิทัลในฐานะของเครื่องมือที่สนับสนุนการเรียนรู้และ พัฒนาการของเด็กที่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขสำคัญ คือ

มีผู้ใหญ่เป็นผู้ใช้สื่อดิจิทัลร่วมกับเด็ก รวมถึงควรสังเกตการใช้สื่อดิจิทัลของเด็ก เพื่อตรวจสอบว่าเด็กใช้ในลักษณะที่เหมาะสม รวมทั้งคอยให้คำแนะนำและความช่วยเหลือเมื่อเด็กต้องการ และยังคงสอดคล้องกับการศึกษาของ Oliemat และคณะ⁽²²⁾ ที่พบว่า ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยเป็นผู้กำหนดกฎกติกาในการใช้สื่อดิจิทัล และเด็กปฐมวัยต้องการความช่วยเหลือ และคำแนะนำจากผู้ปกครองของพวกเขาในขณะที่ใช้แท็บเล็ต ผลการศึกษายังสอดคล้องกับการศึกษาของ Coyne และคณะ⁽²³⁾ การใช้สื่อเพื่อการเสริมพัฒนาการ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากในอดีต ทั้งนี้ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญกับการเลือกสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับอายุของเด็กตามองค์ประกอบของสื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ เพราะสื่อดิจิทัลส่งผลกระทบต่อพัฒนาการแต่ละช่วงวัยของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กที่อายุต่ำกว่า 2 ปี ควรได้รับการควบคุมดูแลระหว่างเข้าถึงสื่อดิจิทัลเป็นพิเศษ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Angkittisawat และคณะ⁽²⁴⁾ ที่พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความรู้และทัศนคติระดับดีต่อการใช้สื่อดิจิทัลในเด็กปฐมวัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย เรียงตามลำดับดังนี้

ผู้ปกครองเพศชายมีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัยดีกว่าเพศหญิง 2.94 เท่า (OR = 2.94, 95% CI: 1.38-2.67, p-value = 0.005) อาจมีสาเหตุมาจากการที่ผู้ปกครองเพศชายมีพฤติกรรมและมีความสนใจและมีความระมัดระวังในการใช้สื่อดิจิทัลมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเนื่องจากเพศหญิงมีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบที่หลากหลายกว่าเพศชาย แต่มักขาดความระมัดระวังในการใช้สื่อ ผลการศึกษารังนี้แตกต่างจากการศึกษาของ มินนภา รัชชหิรัญ และปณิธิ เนตินันท์⁽¹⁸⁾ ศึกษาพฤติกรรมการเล่นของเด็กก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ของผู้ปกครองจะพบว่า เพศของผู้ปกครองไม่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเล่นบุตร เนื่องจากปัจจุบันความรับผิดชอบในเรื่องรายได้เป็นหน้าที่ของทุกคนในครอบครัว เพศหญิงทำงานนอกบ้านเช่นเดียวกับเพศชาย ความรับผิดชอบในการดูแลบุตรเป็นหน้าที่ที่พึงกระทำร่วมกันระหว่างพ่อและแม่ที่ต้องพูดคุย และกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับครอบครัว ดังนั้น พฤติกรรมความเอาใจใส่ดูแลและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองย่อมส่งผลต่อบุตรไม่แตกต่างกัน

อายุผู้ปกครองที่ลดลงทุกๆ 1 ปี มีส่วนร่วมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.07 เท่า (OR = 1.07, 95% CI: 1.05-1.09, p-value = 0.024) อาจมีสาเหตุมาจากการที่ผู้ปกครองที่อายุน้อยมักจะคุ้นเคยและใช้สื่อดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน จึงมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมให้เด็กเข้าถึงสื่อดิจิทัลได้ง่ายขึ้น และอาจมีการใช้สื่อดิจิทัล เช่น โทรศัพท์มือถือและแท็บเล็ต เพื่อให้เด็กหยุดร้องไห้หรือทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอายุมาก เช่น ปู่ย่า ตายาย ปู่ย่า-ตายาย มีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัลน้อยกว่าไม่มี

ประสบการณ์ในการใช้อุปกรณ์อย่างแท็บเล็ตหรือวิดีโอเกม สอดคล้องกับการศึกษาของ อารุณลักษณ์ คงยัง และเบญจา มุกตพันธุ์⁽²⁵⁾

ระดับการศึกษา การศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป การมีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัย ดีกว่าประถมศึกษา 2.55 เท่า (OR = 2.55, 95% CI: 1.08-5.99, p-value = 0.032) ซึ่งผู้ปกครองกลุ่มที่มีการรับรู้สูงส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือสูงกว่า ในขณะที่กลุ่มที่มีการรับรู้ปานกลางมีการศึกษาระดับประถมศึกษา เนื่องจากการรับรู้ของบุคคลขึ้นกับระดับการศึกษาของบุคคลนั้นๆ⁽²⁶⁾ ส่งผลให้กลุ่มที่มีการศึกษาสูงอาจมี การรับรู้ที่ดีกว่า เมื่อพิจารณาการรับรู้รายด้าน พบว่า ผู้ปกครองมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการใช้เวลาหน้าจอในระดับสูง สิ่งที่ผู้ปกครองเชื่อว่าเป็นโอกาสเสี่ยง คือ การที่ผู้ปกครองดูโทรทัศน์หรือใช้สมาร์ทโฟน/แท็บเล็ต ให้เด็กเห็นจึงอยากใช้บ้าง การให้เด็กดูสมาร์ทโฟนเพื่อเป็นการให้รางวัลหรือเมื่อร้องกวนใจบ่อยๆ จะทำให้เด็กใช้หน้าจอที่มาก ผู้ปกครองมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงนี้จะช่วยให้ผู้ปกครองหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเหล่านี้ได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การเพิ่มความเชื่อมั่นของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อดิจิทัลกับเด็กปฐมวัยรวมถึง การสนับสนุนให้เด็กมีพฤติกรรมทางกายมากขึ้น อาจเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการติดสื่อดิจิทัล และจะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมได้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเข้าพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณผู้ปกครองเด็กปฐมวัยทุกท่านที่เสียสละเวลาในการเป็นอาสาสมัครในการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. สำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2568 (ไตรมาส 1). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ; 2568.
2. Madigan S, McArthur BA, Anhorn C, Eirich R, Christakis DA. Associations between screen use and child language skills: a systematic review and meta-analysis. JAMA Pediatr 2020; 174(7): 665-75.

3. Rayce SB, Okholm GT, Flensburg-Madsen T. Mobile device screen time is associated with poorer language development among toddlers: results from a large-scale survey. *BMC Public Health* 2024; 24(1): 1050.
4. คลจรัส ทิพย์มโนสิงห์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ ต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยที่มารับบริการที่ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน กรุงเทพมหานคร. *วารสารโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์* 2565; 18(1): 51-68.
5. เบญจมาพร จงเจริญ, สราวุฒิ แรมจันทร์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ต่อการดูแลความเป็นส่วนตัวบนสื่อ TikTok ในเด็กปฐมวัยของผู้ปกครอง ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์* 2567; 30(2): 115-29.
6. จีระวรรณ ศรีจันทร์ไชย, สุจิตา ดิลการยทรัพย์. ผลกระทบจากการใช้สมาร์ตโฟนในเด็กปฐมวัย: บทบาทของพยาบาลในการช่วยเหลือดูแล. *วารสารมหาลาภานาครินทร์* 2564; 8(10): 113-24.
7. Radesky JS, Kaciroti N, Weeks HM, Schaller A, Miller AL. Longitudinal associations between use of mobile devices for calming and emotional reactivity and executive functioning in children aged 3 to 5 years. *JAMA Pediatr* 2566; 177(1): 62-70.
8. ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย. คู่มือสำหรับพ่อแม่เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการดูแลและพัฒนาการเด็ก ตอนเด็กเล็ก 0-3 ปี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย; 2563.
9. Fararo TJ. Social action systems: Foundation and synthesis in sociological theory [internet]. Bloomsbury Publishing USA; 2001.
10. Wongyai N. A guide to developing digital literacy skills of digital native. *Veridian E-J Silpakorn Univ* 2017; 10(2): 1630-42.
11. Goh SN, Teh LH, Tay WR, Anantharaman S, van Dam RM, Tan CS, et al. Sociodemographic, home environment and parental influences on total and device-specific screen viewing in children aged 2 years and below: an observational study. *BMJ Open* 2016; 6(1): e009113.
12. Tancharoenwong AS, Pakdeeronachit S, Svetthitikun Y. Screen behavior of Thai toddlers aged 0-3 years in Bangkok. *J Soc Commun Innov* 2561; 6(2): 60-9.
13. สุวิมล พิบูลย์. การวิเคราะห์ความเสี่ยงของเด็กระดับปฐมวัยสู่ความเป็นพลเมืองดิจิทัล. *วารสารสหวิชาการงานวิจัยและนวัตกรรมสังคม* 2568; 1(2): 54-65.
14. วัฒนา เกิดม่วง, ศักดิกร สุวรรณเจริญ. ปัจจัยกำหนดสุขภาพต่อพฤติกรรมการใช้หน้าจอของเด็กปฐมวัยอายุ 2-5 ปี จังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข* 2565; 32(2): 36-51.

15. อภิรพี เศรษฐกิจฐานเจริญวงศ์, ศรีรัฐ ภัคศิรณชิต, ญาณวุฒิ เสวตติติกุล. พฤติกรรมการใช้หน้าจอของเด็กไทย วัย 0-3 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร: (Screen Behavior of Thai Toddlers Aged 0-3 years in Bangkok). วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม 2561; 6(2): 60-9.
16. ทิพจุฑา สุภิมาธ สังกเสถิต, ปุณณรัตน์ พิงคานนท์, วิสุทธิ์ ชันศิริ, พชรพา พานทอรัญ, เพ็ญนภา วัชเวก, นริศรา ระโส. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและครูปฐมวัยต่อการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลของเด็กปฐมวัย. วารสารวิจัยวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 2024; 8(1): 163-72.
17. ปาริชาติ อาษาธง, ทองมี ผลาผล. การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยแบบมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนในจังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารพยาบาลสภากาชาดไทย 2565; 15(2): 266-82.
18. มินนภา รัชย์หิรัญ, ปณิธิ เนตินันท์. พฤติกรรมการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนด้วยสื่อดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ของผู้ปกครองในเขตภาคตะวันออก. วารสารปัญญาภิวัฒน์ 2564; 13(2): 280-92.
19. Egbuchulem KI. The basics of sample size estimation: an editor's view. Ann Ib Postgrad Med. 2023; 21(1): 5-10
20. Bloom BS. Handbook on formative and summative evaluation of student learning. [Internet]. 1971 [cited 2025 Oct 23]; Available from: <https://eric.ed.gov/?id=ED049304>
21. Best R, Kahn JV. Education. Spiritual Whole Child Lond Cassell. [Internet]. 1996 [cited 2025 Oct 23]; 17. Available from: <https://www.academia.edu/download/39288454/reined.pdf>
22. Oliemat E, Ihmeideh F, Alkhawaldeh M. The use of touch-screen tablets in early childhood: Children's knowledge, skills, and attitudes towards tablet technology. Child Youth Serv Rev 2018; 88: 591-7.
23. Coyne SM, Radesky J, Collier KM, Gentile DA, Linder JR, Nathanson AI, et al. Parenting and digital media. Pediatrics 2017; 140(Supplement_2): S112-6.
24. Angkittisawat W, Buathong N, Kirdchok P. Parents' knowledge and attitudes toward usage of digital screen devices in 6-month-old to 5-year-old children in Thailand. Chulalongkorn Med J 2022; 66(3): 343-51.
25. อารุณลักษณ์ คงยัง, เบญจา มุกตพันธ์. ปัจจัยด้านผู้ปกครองที่สัมพันธ์กับการใช้เวลาหน้าจอของเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กวัยก่อนเรียน เขตเทศบาลนครขอนแก่น. ศรีนครินทร์เวชสาร 2563; 35(6): 737-45.
26. Parrino C, Vinciguerra F, La Spina N, Romeo L, Tumminia A, Baratta R, et al. Influence of early-life and parental factors on childhood overweight and obesity. J Endocrinol Invest 2016; 39(11): 1315-21.